

kunne idømmes sanktioner. I særlige tilfælde kan sådanne sanktioner idømmes i henhold til straffeloven.

Medlemsstaterne gør status over opfølgningen af kapitel III.2 i ovennævnte henstilling af 30. november 1992 om medlemsstaternes praksis med hensyn til udsendelse af personer.

Rådet gennemgår med regelmæssige mellemrum, f.eks. en gang om året, de fremskridt, der er gjort i harmonise-

ringen på de områder, der er omfattet af denne henstilling.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 1995

På Rådets vegne

L. ATIENZA SERNA

Formand

RÅDETS HENSTILLING

af 22. december 1995

om samråd og samarbejde i forbindelse med gennemførelse af udsendelsesforanstaltninger

(96/C 5/02)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

som henviser til den henstilling, som De Europæiske Fællesskabers medlemsstaters ministre med ansvar for indvandring vedtog den 30. november 1992 vedrørende gennemrejse i forbindelse med udsendelse, og addendummet dertil af 1. og 2. juni 1993, og

som tager følgende i betragtning:

Ifølge artikel K.1, nr. 3, litra c), i traktaten om Den Europæiske Union anses bekæmpelse af tredjelandsstatsborgeres ulovlige indvandring i samt ulovligt ophold og ulovlig udførelse af arbejde på medlemsstaternes område for at være et spørgsmål af fælles interesse;

Rådet har allerede vedtaget særlige foranstaltninger med henblik på at sikre en bedre kontrol med migrationsstrømmene og for at undgå, at tredjelandsstatsborgere indrejser ulovligt på medlemsstaternes område og opholder sig uretmæssigt dér;

gennemførelsen af foranstaltninger til udsendelse af sådanne tredje landsstatsborgere, som opholder sig uretmæssigt i en medlemsstat, kan ikke gennemføres, når de pågældende ikke er i besiddelse af rejselegitimation eller identitetspapirer;

for at sikre en effektiv gennemførelse af udsendelsesforanstaltningerne bør der i Rådet vedtages henstillinger til EU-medlemsstaterne med henblik på en bedre samordning af foranstaltningerne;

dene henstilling gælder med forbehold af konventionen af 4. november 1950 om beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og Genèvekonventionen af 28. juli 1951 om flygtninges retsstilling som ændret ved New York-protokollen af 31. januar 1967 —

HENSTILLER TIL MEDLEMSSTATERNES REGERINGER,

at de anvender de i det følgende anførte principper

med henblik på samarbejde om fremskaffelse af den fornødne dokumentation:

1. Medlemsstaterne anvender særlige metoder til at lette fremskaffelsen af fornøden dokumentation for tredjelandsstatsborgere, der ikke råder over rejselegitimation eller identitetspapirer, hos de konsulære myndigheder for de tredjelande, hvortil de pågældende skal udsendes.
2. Når medlemsstaterne gentagne gange støder på vanskeligheder hos bestemte tredjelande i forbindelse med fremskaffelsen af dokumentation:
 - a) gør de en indsats for, at de personer, der skal udsendes, identificeres af de konsulære myndigheder
 - b) anmoder de jævnligt de konsulære myndigheder om at indfinde sig på de steder, hvor de pågældende tredjelandsstatsborgere eventuelt tilbageholdes, for at identificere dem og forsyne dem med dokumentation
 - c) henstiller de til de konsulære myndigheder, at de udsteder rejselegitimation med en tilstrækkelig lang gyldighed til, at udsendelsen kan gennemføres.
3. Medlemsstaterne anvender først og fremmest bestemmelserne om den pågældendes formodede nationalitet i den standardtilbagesagsaftale, som Rådet vedtog den 30. november 1994.
4. Medlemsstaterne udsteder, hvis fornøden rejselegitimation ikke kan fremskaffes ved hjælp af ovennævnte

foranstaltninger, den standardrejsedokumentation, som Rådet vedtog den 30. november 1994.

med henblik på samarbejde om gennemrejse i forbindelse med udsendelse:

5. Medlemsstaterne samarbejder for at lette gennemrejse i forbindelse med udsendelse, når en anden medlemsstat har truffet beslutning om udsendelse, på grundlag af følgende principper:

- a) Enhver medlemsstat kan i overensstemmelse med ministrenes henstilling af 30. november 1992 vedrørende gennemrejse i forbindelse med udsendelse og addendummet dertil af 1. og 2. juni 1993, som er gengivet i bilaget, på anmodning af en anden medlemsstat give en tredjelandstatsborger tilladelse til gennemrejse af dens område i forbindelse med udsendelse.
- b) Den medlemsstat, der anmoder om gennemrejse, meddeler den anmodede stat, om den finder det nødvendigt, at den person, der skal udsendes, ledsages.
- c) Den anmodede stat kan bestemme, hvilke nærmere regler der skal gælde for den udsendte persons gennemrejse på dens område, om det skal være med ledsagelse fra den udsendende stat, om den selv vil sørge for ledsagelse under gennemrejsen, eller om den vil sørge for ledsagelse under gennemrejsen sammen med den udsendende stat.
- d) Hvis gennemrejsen skal foregå uden ledsagelse, kan den udsendende stat i tilstrækkelig god tid anmode transitstaten om at træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre udrejsen til bestemmelsesstedet.
- e) Hvis udlændingen nægter at gå om bord i transitstaten, kan medlemsstaterne, for at undgå, at udsendelsen ikke kan gennemføres fuldt ud, i overensstemmelse med deres lovgivning overveje muligheden af at anvende eller søge relevante retsmidler med henblik på at sikre udsendelsens gennemførelse.
- f) Transitstaten kan, hvis udsendelsen af en eller anden årsag ikke kan gennemføres, tilbagesende en udlænding til den udsendende stat.
- g) Medlemsstaterne kan aftale bilateralt, på hvilke betingelser de eventuelt giver afkald på at få godtgjort deres udgifter i hvert enkelt tilfælde til gengæld for en årlig opgørelse af de udsendelsesudgifter, som de hver især har afholdt.

med henblik på samråd om gennemførelsen af udsendelser:

6. Når situationen gør det berettiget, gennemfører medlemsstaterne udsendelsen i samråd med andre medlemsstater på grundlag af følgende principper:

- a) Den udsendende medlemsstat har det fulde ansvar for gennemførelsen af de afgørelser om udsendelse af tredjelandstatsborgere, som den træffer, og skal, hvis udsendelsen foregår ad luftvejen, udnytte de midler, som findes på lufttransportmarkedet, eller som den eventuelt selv fremskaffer.
- b) Den udsendende medlemsstat kan anmode en anden medlemsstat om bistand til tilvejebringelse af disponible pladser til gennemførelse af udsendelse ad luftvejen.
- c) Den medlemsstat, som er blevet anmodet om at bistå ved udsendelse ad luftvejen, kan nægte at give tilladelse til at gennemføre udsendelsen fra sit område.
- d) Med henblik på samordning af udsendelsesforanstaltninger underretter medlemsstaterne hinanden om, hvilken myndighed de hver især har pålagt følgende opgaver:
 - at centralisere oplysninger om flypladser, som er disponible med henblik på udsendelse
 - at holde kontakt med andre medlemsstaters myndigheder med henblik på udnyttelse af disponible flypladser til udsendelse
 - at anmode andre medlemsstater om tilladelse til at udnytte disponible pladser på flyvninger fra de pågældende medlemsstater
 - at udveksle oplysninger med de andre medlemsstaters myndigheder om gennemførelse af udsendelse ad luftvejen.

med henblik på opfølgning af gennemførelsen af denne henstilling:

Rådet foretager regelmæssigt en undersøgelse af de fremskridt, der gøres med hensyn til den praktiske gennemførelse af de i denne henstilling omhandlede samråds- og samarbejdsforanstaltninger.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 1995.

På Rådets vegne

L. ATIENZA SERNA

Formand

BILAG I

HENSTILLING

vedrørende gennemrejse i forbindelse med udsendelse

(godkendt af ministrene den 30. november 1992)

Ministrene med ansvar for indvandring,

SOM TAGER FØLGENDE I BETRAGTNING:

medlemsstaternes praksis med hensyn til gennemrejse i forbindelse med udsendelse;

medlemsstaternes praksis bør gøres mere ensartet med henblik på en harmonisering;

de foranstaltninger, der skal anvendes, skal kunne gennemføres hurtigt, effektivt og med få omkostninger,

HENSTILLER, at der anvendes følgende retningslinjer:

I

I denne henstilling forstås ved »gennemrejse«, at en person, der ikke er statsborger i en medlemsstat, passerer gennem en medlemsstats område eller transitområdet i en havn eller lufthavn i medlemsstaten.

II

En medlemsstat, der har besluttet at udsende en tredjelandstatsborger

- til et tredjeland, skal principielt gøre dette, uden at udlændingen kommer til at gennemrejse en anden medlemsstats område
- til en anden medlemsstat, skal principielt gøre dette, uden at udlændingen gennemrejser en tredje medlemsstats område.

III

1. Når særlige grunde berettiger det, navnlig hensynet til effektivitet, hurtighed og få omkostninger, kan en medlemsstat anmode en anden medlemsstat om at give tilladelse til indrejse til og gennemrejse af denne stats område for en tredjelandstatsborger, der er omfattet af en udsendelsesforanstaltning⁽¹⁾.
2. Den udsendende stat kontrollerer, inden den forelægger anmodningen, at den udsendte person på normal vis kan fortsætte rejsen og har indrejsetilladelse til bestemmelseslandet.
3. Den stat, der modtager en sådan anmodning, imødekommer den, med forbehold af de tilfælde, der er omhandlet i afsnit VI.

IV

Den udsendende stat meddeler transitstaten, om det er nødvendigt at ledsage den udsendte person. Transitstaten kan

- enten give den udsendende stat tilladelse til selv at sørge for ledsagelsen, eller
- beslutte selv at sørge for ledsagelsen, eller
- beslutte at sørge for ledsagelsen i samarbejde med den udsendende stat.

(¹) Erklæring ad punkt III:

»Det i punkt III nævnte hensyn til effektivitet, hurtighed og få omkostninger dækker bl.a. de forpligtelser, der følger af Storhertugdømmet Luxembourgs geografiske beliggenhed.«

V

1. En anmodning om gennemrejse i forbindelse med udsendelse skal indeholde oplysninger vedrørende:
 - den udsendte udlændings identitet
 - den endelige bestemmelsesstat
 - udsendelsesafgørelsens art og datoen herfor; den myndighed, der har truffet afgørelsen
 - de oplysninger, der giver anledning til at antage, at udlændingen kan indrejse til det endelige bestemmelsesland eller til det andet transitland
 - de rejsedokumenter eller andre personlige dokumenter, som den pågældende er i besiddelse af
 - oplysninger om den myndighed, der fremsætter anmodningen
 - den måde, hvorpå gennemreisen af den anmodede stats område tænkes foretaget (tidspunkt, rejseroute, transportmiddel osv.)
 - behov og betingelser for ledsagelse.
2. Anmodningen om gennemrejse i forbindelse med udsendelse skal forelægges så hurtigt som muligt i henhold til den anmodede stats interne retsregler for de myndigheder, der har ansvar for udsendelse, og den skal besvares så hurtigt som muligt.
3. Transitstaten kan bede om oplysninger, navnlig om hvorvidt gennemreisen er nødvendig.

VI

Tilfælde, hvor gennemrejse i forbindelse med udsendelse kan nægtes:

- når udlændingen ved gennemrejse over landjorden udgør en trussel mod den offentlige orden, den nationale sikkerhed og transitstatens internationale forbindelser
- når de oplysninger, der er nævnt i afsnit V.3, ikke skønnes tilfredsstillende.

VII

Hvis udsendelsesforanstaltningen af en eller anden grund ikke kan gennemføres, kan den stat, som den udsendte person rejser igennem, uden yderligere formaliteter sende denne tilbage til den udsendende stats område.

VIII

Når udsendelsen ikke kan ske på udlændingens eller tredjemands bekostning, påtager den udsendende stat sig

- de rejseudgifter og andre udgifter, herunder udgifter til ledsagelse, som afholdes, indtil udlændingen forlader den transitmedlemsstats område, hvortil han havde gennemrejsetilladelse
- eventuelle tilbagesendelsesudgifter.

IX

Disse henstillinger hindrer ikke et nærmere samarbejde mellem to eller flere medlemsstater.

X

En medlemsstat, der ønsker at føre forhandlinger om gennemrejse med en anden medlemsstat eller et tredjeland i forbindelse med udsendelse, underretter i tilstrækkelig god tid de øvrige medlemsstater herom.

XI

Denne henstilling berører hverken bestemmelserne i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder af 4. november 1950 eller bestemmelserne i konventionen om flygtnings retsstilling af 28. juli 1951.

Den berører heller ikke bestemmelserne i de gældende internationale konventioner vedrørende udlevering og udlevering under gennemrejse.

Den kan ikke føre til, at proceduren for gennemrejse i forbindelse med udsendelse træder i stedet for procedurene for udlevering og gennemrejse under udlevering.

*BILAG II***ADDENDUM****til henstilling vedrørende gennemrejse i forbindelse med udsendelse**

(godkendt af ministrene den 1. og 2. juni 1993)

1. Med henblik på at tilgodese behovet for effektivitet, hurtighed og få omkostninger i forbindelse med gennemrejse kan der sondres mellem de forskellige foranstaltninger, som medlemsstaterne træffer til gennemførelse af udsendelse ad henholdsvis luft-, sø- eller landvejen.
2. Udsendelse under anvendelse af fly og passage af en lufthavns transitområde i forbindelse hermed bør være undtaget fra bestemmelserne om anmodning om tilladelse til indrejse og gennemrejse (afsnit III i henstillingen), således at der i disse tilfælde alene sker underretning til transitlandet.
3. En underretning om gennemrejse i forbindelse med udsendelse med fly bør indeholde de oplysninger, som i henstillingens afsnit V er anført for anmodninger om gennemrejse.
4. I forbindelse med udsendelse ad land- eller søvejen indgives anmodning og underretning om indrejse til og gennemrejse af en stats område til et af transitlandet udpeget centralt kontaktssted, jf. henstillingerne i henstillingen.

Hvis transitlandet nægter at give tilladelse til gennemrejse i tilfælde af udsendelse med fly, sendes oplysning herom til ansøgerstaten inden 24 timer efter, at underretningen er indgivet.

5. De bør udarbejdes en fælles liste over de af medlemsstaterne udpegede centrale kontaktssteder.

I tilfælde af udsendelse med fly bør der tages direkte kontakt med den/de kompetente person(er) i den pågældende transitlufthavn, eller, afhængigt af national praksis, med enhver anden kompetent person, forudsat at 24-timersreglen (jf. punkt 4) overholdes.
